

TRĂIASCĂ ANIVERSAREA A 40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA PARTIDULUI!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 611

vineri 5 mai 1961

8 pagini, 25 bani

Patruzeci de ani de luptă și victorii sub mărețul steag al marxism-leninismului

Desen de: G.H. BOTAN

La 8 mai anul acesta, întregul nostru popor muncitor sărbătorește un mare eveniment istoric în viața clasei muncitoare și a poporului român — aniversarea a patruzeci de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

În cei patruzeci de ani de existență partidul comunistilor a străbătut un drum greu, dar mare și glorios. Sub conducerea partidului clasa muncitoare, în alianță cu masele largi ale țărânilor, a înălțat pe cale revoluționară, în focul unor mari și crâcne bătălii de clasă, regimul exploatator al burgheziei și moșierimii, a cucerit puterea politică și a construit baza economică a socialismului, ceea ce a permis țării noastre să intre în etapa desăvîrșirii construcției socialiste. Mărețele victorii de însemnătate istorică obținute de oamenii muncii pe calea necăbătutei înaintări spre socialism sînt rodul activității creatoare a maselor sub înțeleapta conducere a partidului, a cărui politică are un profund caracter științific și o călăuză teoretică sigură — învățătura marxist-leninistă.

Înființarea Partidului Comunist din România a fost impusă de necesitățile obiective ale dezvoltării țării noastre în condițiile epocii istorice noi, inaugurată de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, precum și de noile necesități și sarcini ale luptei clasei muncitoare, clasă chemată de istorie să răstoarne regimul de cruntă exploatare burghezo-moșierească și să instaurze dictatura proletariului. Este cîl se poate de evident că îndeplinirea acestei sarcini istorice putea avea loc numai în condițiile existenței unui partid comunist, în stare să organizeze și să conducă aceste lupte. Partidul socialist existent atunci era ros de oportunism, nu avea un program revoluționar, era slab, dezorganizat și, prin aceasta, incapabil să conducă bătăliile hotărîtoare împotriva dominației claselor exploatatoare. În aceste condiții, elementele cele mai înaintate din sinul partidului socialist au înțeles tot mai mult că victoria asupra exploatatorilor din țara noastră nu poate fi obținută decît pe calea luptei împotriva oportunismului, trăgînd concluzia că este necesară crearea unui partid comunist, a unui partid consecvent revoluționar, capabil să organizeze și să conducă lupta maselor pentru o viață mai bună. Și acest însemnat eveniment din viața clasei muncitoare a avut loc acum patru decenii, cînd la Congresul general al partidului socialist, convocat pentru ziua de 8 mai 1921, delegații au votat cu o majoritate zdrobitoare înființarea Partidului Comunist din România și afilierea la Internaționala a III-a, comunistă.

Rod al maturizării mișcării muncitorești sub impulsul avîntului revoluționar din România anilor 1918—1921 și al ridicării conștiinței de clasă a proletariatului, Partidul Comunist din România este

rezultatul unui îndelungat proces de dezvoltare a poporului român, rezultatul luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială și națională, continuată și ridicată de mișcarea muncitorească revoluționară pe o treaptă superioară. Crearea Partidului Comunist din România a marcat triumful leninismului asupra oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din țara noastră. P.C.R. s-a constituit ca partid al acțiunii revoluționare și al dictaturii proletariatului, ca detașament de avangardă conștient și organizat al clasei muncitoare, care-și desfășoară întreaga activitate călăuzit de teoria marxist-leninistă.

Conducîndu-se după teza leninistă potrivit căreia fără teorie revoluționară nu există mișcare revoluționară, Partidul Comunist din România a desfășurat o amplă muncă ideologică pentru a asigura însușirea profundă a teoriei marxist-leniniste de către membrii săi. Însușirea temeinică a marxism-leninismului a ajutat partidul să se elibereze de rămășițele nefaste ale ideologiei moștenite de la partidul socialist, să zdrobească curentele antimarxiste (lichidatorismul, reformismul etc.) și, înarmat cu dialectica materialistă, să studieze adînc realitățile din România și să se maturizeze din punct de vedere ideologic și politic. În acest proces de maturizare ideologică și politică a P.C.R. o însemnătate deosebită a avut Congresul al V-lea, care a avut loc la sfîrșitul anului 1951. Făcînd o analiză științifică, marxist-leninistă a dezvoltării economice și social-politice a României și definind perspectivele, forțele motrice și sarcinile revoluției din țara noastră, Congresul a apreciat că țara noastră se află în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă. Tezele Congresului au dat o orientare clară luptei revoluționare din țara noastră și au luminat calea partidului în lupta pentru mobilizarea maselor în acțiunile hotărîte împotriva capitaliștilor și moșierilor.

De-a lungul întregii sale istorii, Partidul Comunist din România s-a afirmat ca organizator priceput și conducător înțelept al clasei muncitoare din țara noastră. În permanență el s-a situat în fruntea luptei clasei muncitoare, pe care a educat-o în spiritul învățăturii atotbiruitoare a marxism-leninismului, ajutînd-o să-și înțeleagă misiunea istorică. El a organizat și a condus mari bătălii de clasă, în clocotul cărora muncitorimea și-a îmbogățit experiența revoluționară, a cîștigat încrederea și prețuirea maselor largi ale celorlalți oameni ai muncii. Sub conducerea P.C.R. s-au desfășurat cele mai viguroase bătălii de clasă ale muncitorimii din țara noastră. Luptele celerității și petroliștilor

(Continuare în pag. 3)

PROMOȚIA „A 40-a aniversare a partidului”

Ieri, în sălile Muzeului de istorie a partidului, la înflăcărata chemare: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!” a răsunat fierbinte și hotărît răspunsul izbucnit din inimile a zeci și zeci de pionieri: „Sînt gata întotdeauna”. Aceste cuvinte au sunat acolo, în preajma mărturiilor luptei neînfricate a partidului pentru feri-

cirea poporului muncitor, ca un legămînt fierbinte al noilor pionieri că vor fi întotdeauna ostași credincioși al partidului.

Primirea în rîndurile organizației de pionieri înseamnă pentru copiii din școlile patriei noastre primul pas către o participare activă, conștientă la viața socială, la lupta pentru fericirea poporului, pentru înflori-

rea patriei. De aceea, organizînd acest moment solemn de neuitat, cei care îi educă pe copii îi fac să înțeleagă toată înalțea și semnificația.

Cu solemnitate, în careu, a primit întreaga unitate a Școlii de 7 ani nr. 5 din București promoția de pionieri

— „Cravata roșie de pionier este o părticică din steagul de luptă al

clasei muncitoare” — le-a spus la adunare tovarășul Mihai Novicov. El le-a vorbit apoi despre drumul glorios de luptă al comunistilor, despre faptele lor eroice, despre grija plină de căldură pe care a arătat-o partidul de-a lungul întregii sale existențe copiilor, despre viața minunată pe care le-a creat-o azi, despre drumurile largi pe

care le deschide în fața lor.

În sfîrșit, iată clipa în care, sub drapelul roșu al unității, noii pionieri își rostesc angajamentul solemn.

Da, pionierii vor fi gata întotdeauna. Vor fi gata să lupte pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, pentru că această cauză este a întregului popor muncitor, este chezașia viitorului tot mai luminos, tot mai fericit al patriei noastre.

M. Z.

File din lupta partidului pentru un învățământ democratic

Unde sunt învățătorii?

Învățătorii — profesorii înseși — sunt din lumea noastră — este grașor de sărăcie.

Pe oală vreme în marea și barbara "Bulgaria", organizațiile învățătorilor sunt cele mai puternice, dispunând de o vastă literatură cotidiană. Ce găsim în noi în România? Vai, spre neamă noastră rașine, nimic.

Topită învățătorimea ni se prezintă ca un haos, o masă impenetrabilă din punctul de vedere al conștiinței de clasă.

Burgheziimea noastră a reușit să înghețe grașor pe învățători. (Căsim bine înțeles de învățătorii proletari).

Și pentru ce dispreț, chiar cu ură pe față lor proletari manșii.

Și pentru ce această atitudine? Pentru că bietul învățător a rămas naiv, ca elevul din clasele secundare, care visează că odată răpând dușe de învățători și fiind slujbași ascultători către stăpânii statului, acesta stat le va fi recunoscător, binevoitor și ei vor fi graș răsplătiți!

Ca să poți înțelege clar unde și a locii dictat de interesul tău și propriu și ca să dai adevărată știință micilor viștare trebuie să ai în vedere aceste două adevăruri.

Întâi — Ești un salariat, deci un muncitor, un proletar. Iar muncitorul nu poate să facă niciodată masa comună cu trântorul. Nu poți avea interese comune cu el.

Al doilea — Ești un muncitor intelectual, un salariat foarte prețios pentru popor, dar neglijat de către classa stăpânitoare.

Pentru ce acest neglijenț? Pentru că stăpânul nostru n'are intenția să dea cultura poporului, să dea cultura aștia în nașterea curajului civic și a conștiinței de clasă.

E, bine, ară nevoie stăpânul nostru de astfel de cetățeni? Fermează sfântu.

Clasa dominantă îi trăiește rădăcinile — De aceea munșii și de lumina și al roșniilor nu teo pretuiește stăpânul așa cum bunăoară noi dășim să profușimă munca unui ofiter, apărător al "Patriei".

Așa stând lucrurile, dragă învățătorule, nu pregăta, nu aștepta

te să te irpuna, să te cușori.

Ca să fii o forță treabă și să organizezi, să dai o mână frățească partianșii comunisti singurului partid adevărat revoluționar.

În lumea noastră stoa foșii în fața două tabere dușmano: una a exploatașilor, cea laltă a exploataților.

Recunoașteți interesele și-l voi găsi locu!

UN ÎNVAIATOR

Încă din perioada primilor ani de activitate, partidul a înscris la loc de frunte în programul său problemele educării și instruirii tinerei generații de fii ai oamenilor muncii și orientarea învățământului pe un drum democratic. Prin organele presei de partid s-a desfășurat o vastă acțiune de demascare a politicii regimului burghez-moșieresc în domeniul învățământului, înfățișându-se starea mizeră a școlii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Către :
ÎNVAȚĂTORII ȘI ÎNSTITUTOII ȘOMERI !

Către :
TOTI MEMBRII SĂRACI AI CORPULUI DIDACTIC !

Tovarășii !

7.000 dintre voi sunteți fără posturi și fără pâine.

Guvernul burghez și moșierilor vă lasă pradă foametei și mizeriei, fără cel mai mic ajutor. Când peste 50% din copii rămân în afană de școală, când poporul muncitor dela oraș și dela sate se abate în analfabetism și întunecare, guvernul închide șute de școli, aruncând noui alii de învățători și institutori pe drumuri.

Celor înșă în funcțiune li se reduc ne-

conținut salbe de sacrific pe luni într Alături de lucrătoare, a duștoare și ghesie să pu

Carieră școlii

Plățiți-ne salariile!

În urma labori revoluționari și activității noastre de învățători și institutori în școli și în casele muncitorilor și săracilor, în urma activității noastre de propagandă și de organizare în rândurile muncitorilor și săracilor, în urma activității noastre de propagandă și de organizare în rândurile muncitorilor și săracilor, în urma activității noastre de propagandă și de organizare în rândurile muncitorilor și săracilor...

Urmasre la memoriu.

Urmasre la memoriu.

Decăderea învățământului primar

— Cauzele ei sociale —

E în deoște cunoscut că întregul învățământ dela noi, nu numai cel primar, trece printr'o profundă criză.

Asupra învățământului primar avem înăș acum la îndemână o anchetă foarte vorbitoare. Sunt rapoartele de admitere la școlile normale, trimise la ministerul industriei, din care reșee că absolvenții școlilor primare sunt foarte slab pregătiți, n'au cunoștințele necesare și răspunsurile nu corespund calificărilor din certificatele de absolvire.

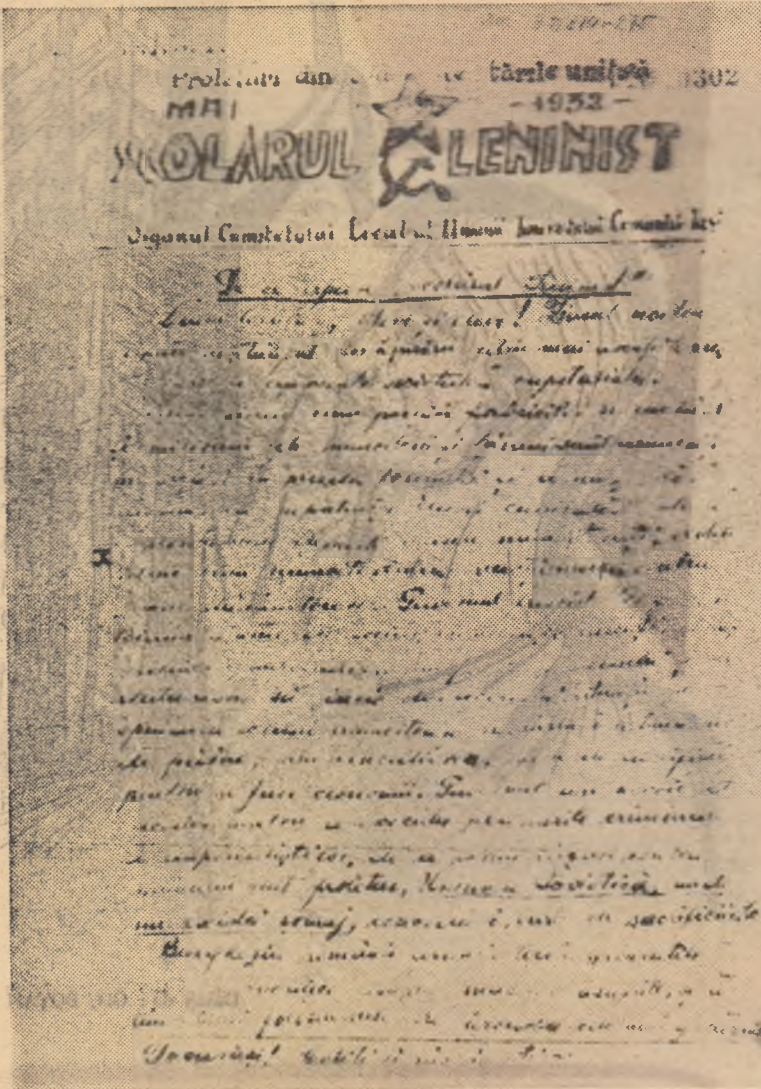
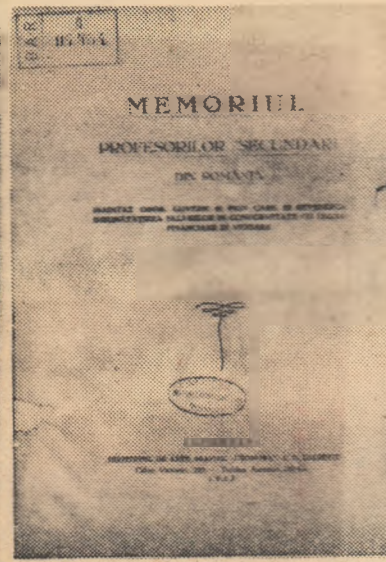
Astfel, în limba română, copiii școlii proști, se metamorfozează dintr'e ei nu cunosc scrierea numerelor zecimala, istoria se predă în mod mecanic, iar la geografie, deși unele răspunsuri sunt bune, sunt zăbide și cer sforțări.

In general copiii — conșid ra parțile — așa cum se prezintă azi d'n cauza erorurilor grele și trântului rău, nu vină fiică și în intelectual redusă, mui ales cel dela sate sunt mici de statură și lipsiți de hrană substanțială.

Dar la această mare cauză a slabei dezvoltări fizice și intelectuale comisiunile de examinare aită să adauge deplorabila stare materială a învățătorilor și insti-

materială potrivit cu regulamentele pedagogice, pentru a desvolta în copii atenția, inteligența, și viciunea și celelalte însușiri ce se cer unui adevărat școlar. Dacă nu se vor conforma acestor instrucțiuni, învățătorii sunt amenințați cu măsuri disciplinare.

E singura soluție, pe care o poate propune un minister oligarhic sub un regim oligarhic.

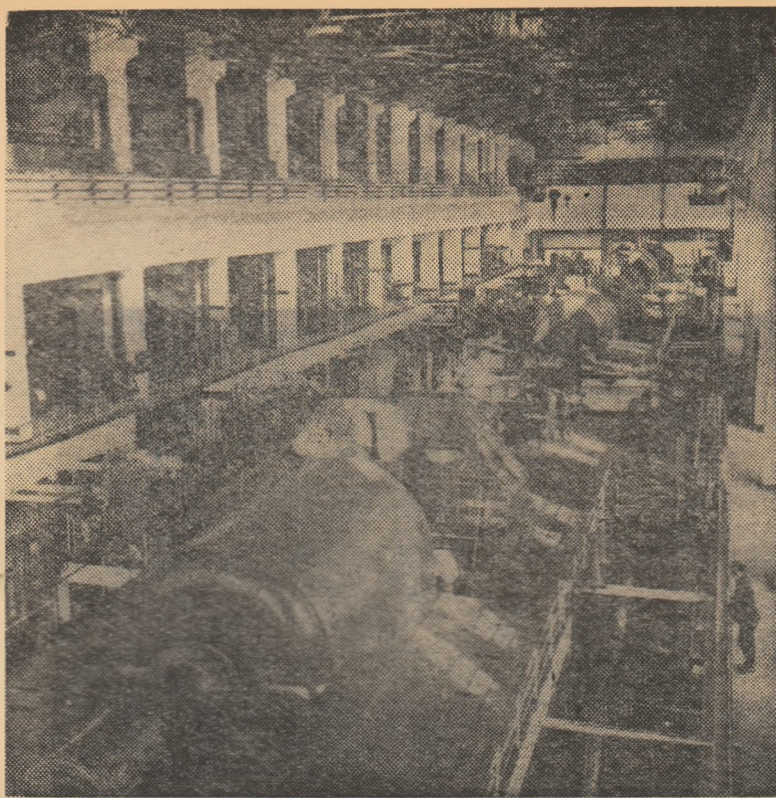

In numeroase articole din „Știința” ilegală și din alte organe de presă ale partidului, ca și în apelul adresat de partid în august 1933, „Către învățătorii și institutorii șomeri, către toți membrii săraci ai corpului didactic”, aceștia au fost chemați să lupte organizat pentru redeschiderea școlilor desființate în perioada crizei din 1929-1933, pentru mărirea salariilor și pentru reprimirea profesorilor concediați.

Învățători fără posturi în așteptarea numirii

Destășurându-și munca în rindurile tineretului școlar, partidul s-a adresat în dese rinduri elevilor, făcându-i să înțeleagă adevăratele cauze ale mizeriei oamenilor muncii, ale situației deosebit de grele a fiilor de muncitori și țărani muncitori care încercau să învețe carte. „Școlarul leninist”, ca și alte publicații ale partidului și ale U.T.C. ducând cuvântul comunistilor în masele tineretului, au contribuit larg la educarea lui revoluționară.

INTR-O MARE CONSTRUCȚIE A SOCIALISMULUI: Sala turbinelor de la Termocentrala din Paroseni.

Patruzeci de ani de luptă și victorii sub mărețul steag al marxism-leninismului

(Urmare din pag. 1)

din februarie 1933, organizate și conduse de Partidul Comunist, au rămas ca pagini mărețe de eroism și glorie proletară în istoria mișcării muncitorești revoluționare din țara noastră și în istoria partidului nostru. Ele au exprimat în modul cel mai pregnant hotărârea fermă a clasei muncitoare de a bara drumul fascizării țării, de a împiedica pregătirea războiului antisovietic, spre care se orientau cercurile guvernante din România burghezo-moșierească.

Partidul Comunist din România a ridicat masele la luptă împotriva agenturii hitleriste din România — Garda de Fier — și împotriva dictaturii militar-fasciste, care a tirat România în crăpăturile războiului antisovietic. El a fost singura forță politică din țară care a organizat lupta maselor pentru ieșirea din războiul antisovietic și alăturarea țării noastre la coaliția antihitleristă în frunte cu U.R.S.S. Loviturile nimicitoare pe care trupele sovietice le dădeau cotropitorilor aveau o puternică influență asupra forțelor patriotice din țara noastră, conduse de partid, care duceau o luptă neobosită împotriva războiului.

Făcând o profundă analiză a situației politice și militare, a ascuțirii contradicțiilor din interiorul claselor exploatare și a raportului forțelor de clasă din țara noastră, P.C.R. a elaborat în cursul anului 1943 planul politic-militar de pregătire și organizare a insurecției mobilizându-și toate forțele spre realizarea acestui plan. Folosind împrejurările favorabile create de ofensiva eliberatoare a armatei sovietice, partidul nostru a pus în aplicare planul elaborat. Forțele populare patriotice, sub conducerea P.C.R., au înfăptuit la 23 August 1944 insurecția armată. Meritul istoric, nepieritor al P.C.R. constă în faptul că a inițiat, organizat și condus această insurecție, care a răsturnat dictatura militar-fascistă și a scos țara din crăpăturile războiului antisovietic.

Înfăptuirea insurecției armate a deschis o nouă pagină în istoria României, a dat un puternic avânt luptei maselor populare, constituind începutul revoluției populare, a cărei sarcină de bază era lichidarea rămășițelor feudale și desăvârșirea revoluției burghezo-democratice. Înfăptuirea unui șir de reforme democratice masele să deschidă larg drumul progresului economic și social în patria noastră. Sub conducerea comuniștilor, manifestându-și în mari mășgari și demonstrații hotărârea de a însuși la cîrmă țării un guvern democratic capabil să le satisfacă interesele fundamentale, masele populare au luat cu asalt prefecturile, preturile, primăriile, punând în fruntea acestora pe proprii lor reprezentanți. Guvernul Rădescu a fost înlăturat de popor și la 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul condus de dr. Petru Groza, primul guvern cu adevărat democratic, în care reprezentanții clasei muncitoare aveau un rol predominant.

Instaurarea guvernului democratic a accelerat procesul transformărilor revoluționare. Puterea de stat democrat-populară, rezultat al luptei maselor populare conduse de partid, a devenit o pîrgie puternică pentru refacerea economiei naționale și democratizarea aparatului de stat. Datorită succeselor obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului s-a ajuns la un raport de forțe care a permis să se creeze condițiile eliminării din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și proclamării Republicii Populare Române. În felul acesta a fost instaurată deplină putere a clasei muncitoare — dictatura proletariatului. Cu aceasta, țara noastră a intrat într-o nouă etapă de dezvoltare, etapa revoluției socialiste.

Instaurarea regimului democrat-popular, trecerea principalelor mijloace de producție industriale în mâinile celor ce muncesc au deschis cîmp larg dezvoltării economice, politice și culturale a țării noastre pe calea socialismului. Conținutul programului construcției socialiste, elaborat de partid pe baza învățăturii marxist-leniniste, îl constituie industrializarea socialistă a țării, transformarea socialistă a agriculturii, înlăturarea revoluției culturale în scopul ridicării necontenite a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

În construirea economiei socialiste veriga hotărâtoare o constituie crearea unei baze tehnice materiale puternice. Întrucît baza tehnico-materială a socialismului o constituie marea producție mecanizată, linia generală a partidului nostru în politica economică o constituie industrializarea socialistă. Partidul Muncitoresc Român, fidel învățăturii marxist-leniniste, a subliniat în permanență că esența industrializării socialiste nu constă în simpla creștere a industriei, ci în dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, cu pivotul său, industria constructoare de mașini. „Partidul Muncitoresc Român, arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, acordă o atenție deosebită dezvoltării industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini, baza sigură a progresului întregii economii naționale, a mecanizării agriculturii, dezvoltării industriei bunurilor de consum, sporirii continue a venitului național și ridicării nivelului de trai al poporului”.

Rezultatele orientării științifice în construcția socialistă a economiei, ale amplei activități pentru traducerea în viață a politicii leniniste de industrializare socialistă sînt cit se poate de concludente și edificatoare. Programul industrializării socialiste a țării, elaborat de partid, a schimbat în mod structural economia patriei noastre. Între 1950-1960 producția industrială a crescut de 3,5 ori, depășind în 1960 de 5 ori volumul producției industriale din 1938. Industria a devenit factorul hotărâtor al dezvoltării economiei, dînd naștere cu construcțiile și transporturile '57 la sută din

venitul național. În industrializarea cu succes a țării noastre un factor extrem de important l-au constituit ajutorul Uniunii Sovietice și dezvoltarea colaborării și într-ajutorării frățești cu toate țările socialiste.

Progresele mari realizate în dezvoltarea forțelor de producție, întărirea continuă a regimului democrat-popular, a alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare au creat condițiile rezolvării cu succes a uneia dintre cele mai complexe sarcini ale perioadei de construire a economiei socialiste — sarcina creării și dezvoltării relațiilor socialiste în agricultură. În prezent, cooperativizarea agriculturii este în linii generale înlăptuită, 84,9 la sută din suprafața arabilă a țării făcînd parte din sectorul socialist. În 1960 agricultura socialistă a dat aproape 85 la sută din producția globală de cereale și peste 90 la sută din producția de plante tehnice destinate industriei.

Rezolvarea cu succes a sarcinilor construcției socialiste era de neconceput fără înlăptuirea revoluției culturale, care cuprinde în principal lichidarea analfabetismului, reorganizarea pe baze științifice a învățămîntului public, cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară la cursuri, dezvoltarea activității de cercetare științifică, dezvoltarea literaturii și artei pe baza realismului socialist, transformarea culturii într-un bun al maselor largi de oameni ai muncii.

Statul nostru democrat-popular nu a preocupat nici un efort pentru asigurarea condițiilor în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani. Numai în cursul anului 1960 capacitatea școlilor a fost sporită cu încă peste 3800 de clase nou construite. În anul școlar 1960/1961 au fost cuprinși în clasă a V-a 96 la sută din absolvenții clasei a IV-a creîndu-se astfel condițiile pentru ca în anul școlar 1961/1962 să fie cuprinși în clasă a V-a totalitatea absolvenților clasei a IV-a. Trecerea la învățămîntul de 8 ani va permite lărgirea orizontului de cunoștințe al elevilor, organizarea mai sistematică a predării cunoștințelor și, deci, însușirea lor la un nivel superior.

În cadrul de partid, învățămîntul experimentează în momentul de față un sistem de instruire și educație în care predarea cunoștințelor teoretice se împletește strîns cu însușirea de către elevi, direct în producție, a unor deprinderi de muncă practică. Rezultatele obținute de cele 48 de școli medii cu instruire în producție, existente în prezent, dovedesc din plin eficacitatea acestei forme de pregătire a elevilor.

Răspunzînd aspirațiilor către însușirea unei culturi mai înalte manifestate de oamenii muncii de la orașe și sate și stimulînd mai puternic ridicarea noii intelectualități din rîndul tinerilor muncitori și colectivști, partidul a adoptat hotărîrea privind organizarea învățămîntului seral de cultură generală și superior. Acest învățămînt care a luat în scurtă vreme un mare avînt, numără acum peste 90.000 de muncitori-elevi.

O deosebită atenție acordă partidul nostru întăririi și perfecționării învățămîntului profesional și tehnic la nivelul cerințelor introducerii pe scară mai largă a tehnicii moderne în toate ramurile de producție. În perioada 1960/1965 vor ieși de pe băncile școlilor profesionale și tehnice peste 350.000 de muncitori calificați și tehnicieni pentru toate ramurile economiei naționale.

O deosebită atenție acordă partidul nostru dezvoltării și ridicării învățămîntului superior la nivelul cerințelor economiei și culturii noastre socialiste. În timp ce în 1938 de pildă, din cei 26.000 de studenți existenți 30 la sută urmau facultățile de drept și numai 14 la sută urmau învățămîntul tehnic, iar 4 la sută institutele agronomice, în prezent, din totalul studenților 30,8 la sută urmează învățămîntul politehnic, 11,5 la sută învățămîntul agronomic, 36,3 la sută în universități, 10,9 la sută institutele medico-farmaceutice etc. Numărul studenților a sporit în anii noștri mereu, astfel, încît în anul școlar 1960/61 a ajuns la 72.000.

Niciodată în trecut România nu a avut atîtea institute de cercetări științifice, teatre, cluburi, biblioteci și alte instituții culturale-educative ca acum. Ele contribuie din plin la formarea omului nou, cu conștiință și trăsături morale caracteristice măreței noastre epoci.

Partidul Muncitoresc Român este o parte integrantă a puternicei și combativei mișcări comuniste mondiale, care a devenit forța politică cea mai influentă a contemporaneității. Călușit de principiul internaționalismului proletar, partidul nostru și-a adus și își aduce contribuția la întărirea continuă a unității și coeziunii mișcării comuniste internaționale, mișcare care desfășoară o vastă luptă pentru înlăptuirea sarcinii principale a zilelor noastre — preîntîmpinarea unui nou război mondial și asigurarea unei păci durabile în lumea întreagă. Călușit de aceste principii umanitare, Partidul Muncitoresc Român, ca și celelalte partide frățești din țările socialiste, a pus la baza politicii externe a statului democrat-popular principiul coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite, lupta pentru apărarea păcii în lume.

Concevența și hotărîrea cu care s-a ridicat partidul nostru în apărarea vieții pașnice, constructive, eroismul cu care a luptat decenii în șir pentru o viață liberă și fericită a celor ce muncesc, înțelepciunea și clarviziunea cu care conduce masele spre împlinirea visurilor lor de vecuri au făcut ca întregul popor să-l iubească. Să-l prețuiască neînmurii și să-l urmeze cu încredere neclintită. Este cel mai emoționant omagiu pe care masele muncitoare îl pot aduce partidului acum, cînd se apropie împlinirea a patruzeci de ani de luptă și victorii sub mărețul steag al marxism-leninismului.

CIFRE ȘI FAPTE SEMNIFICATIVE

● În trecut, deși învățămîntul primar de 4 ani era legiferat ca obligatoriu, o mare parte din copii nu erau cuprinși în școală. Astfel, în anul școlar 1932-1933 numai jumătate din numărul copiilor între 7 și 11 ani ani frecventau școala primară. Regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat 4.000.000 analfabeți.

Astăzi este pe cale de a se încheia generalizarea învățămîntului de 7 ani. Prin cuprinderea în acest an în clasă a V-a a circa 96 la sută din absolvenții clasei a IV-a există practic posibilitatea de a se înlăptui cu un an mai devreme sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la încheierea procesului de generalizare a învățămîntului de 7 ani.

O dată cu generalizarea învățămîntului de 7 ani se va trece treptat — așa cum prevăd directivele Congresului al III-lea al P.M.R. — la învățămîntul general de 8 ani.

● Începînd cu anul 1960-1961, ca urmare a unei hotărîri a partidului, toți elevii din învățămîntul general de 7 ani primesc manuale școlare în mod gratuit, cheltuielile fiind suportate din bugetul statului. În viitor se prevede extinderea gratuității și asupra rechizitelor școlare.

Numai în acest an școlar au fost distribuite elevilor peste 14.000.000 de manuale școlare, în valoare de peste 60.000.000 lei.

● Numărul unităților preșcolare a crescut de la 1.577 în anul școlar 1938-39 la 7.405 în anul școlar 1960-1961, iar numărul copiilor care le frecventează de la 90.787 în 1938-1939 la 351.726 în 1960-1961.

● Numărul elevilor din școlile medii de cultură generală, profesională și tehnică este astăzi de 435.000 față de 88.500 cît era în anul 1938.

● În anii regimului democrat-popular învățămîntul tehnic și profesional a căpătat o dezvoltare fără precedent. În aceste școli învață astăzi circa 180.000 de elevi, de trei ori mai mulți decît în anii 1938-1939. În anii 1960-1965 vor ieși de pe băncile școlilor profesionale și tehnice peste 350.000 muncitori calificați și tehnicieni.

● În anul 1960 au absolvit facultățile noastre de două ori mai mulți studenți decît în anul 1939. În decurs de 30 de ani, în România burghezo-moșierească, țară „eminamente agricolă”, au absolvit facultatea tot atîția ingineri agronomi cîți au absolvit în ultimii doi ani în Republica noastră populară.

● Ca urmare a grijii pe care o poartă partidul nostru pentru dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, în anii puterii populare a crescut considerabil și numărul cadrelor didactice. Astfel, în anul școlar 1960-1961 numărul educatoarelor din învățămîntul preșcolar a crescut față de anul școlar 1938-1939 de la 1.819 la 12.533, al învățătorilor de la 36.665 la 53.043, iar al profesorilor din învățămîntul general, mediu, pedagogic, profesional și tehnic de la 14.537 la 61.973.

● Potrivit prevederilor Congresului al III-lea al P.M.R. în anii ce urmează se va dezvolta și mai mult baza materială a învățămîntului. Astfel, se prevede ca între 1960-1965 să se construiască circa 15.000 săli de clasă.

Sarcina trasată de Congresul al III-lea al partidului se îndeplinește într-un ritm rapid. Astfel numai în anul 1960 au fost construite peste 3.800 săli de clasă, depășindu-se cu 800 săli cifra planificată.

În anul 1961 se vor construi încă 3.200 săli noi de clasă.

● În statul nostru democrat-popular, ca urmare a grijii partidului și guvernului, condițiile de trai și de muncă ale oamenilor școlii s-au îmbunătățit și se îmbunătățesc necontenit. În afară de măsurile luate de partid și guvern cu privire la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii prin reducerea prețurilor, reducerea impozitelor pe salarii etc., învățătorii și profesorii au beneficiat de numeroase alte înlesniri, precum și de trei importante sporiri ale salariilor în perioada 1951-1959.

...SĂ PREDĂM CUNOȘTINȚELE ÎN LUMINA ÎNVĂȚĂTURII MARXIST-LENINISTE

Partidul m-a învățat să înțeleg că una din sarcinile cele mai importante ale noastre, ale celor chemați să-i instruiți și să-i educăm pe elevi, este aceea de a le preda cunoștințe întemeiate pe învățătura marxist-leninistă. Am înțeles tot mai limpede că de măsura în care știm să ne achităm de această datorie depinde în ultima analiză succesul muncii noastre.

Au pătruns adinc în conștiința noastră și ne-au ajutat să ne orientăm întreaga muncă pe un făgaș nou cuvintele rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej despre faptul că însușirea temei-șică a științei marxist-leniniste, a concepției materialist-dialectice este necesară pentru aprofundarea oricăror ramuri ale științei. Numai această concepție — a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — permite studierea lucrurilor și fenomenelor în mișcare, dezvoltarea și transformarea lor și nu o prezentare scolastică, înțepentă a acestora.

Largi și multilaterale au fost posibilitățile pe care ni le-a deschis partidul pentru a ne însuși învățătura marxist-leninistă. Învățămintul ideologic, cursurile de perfecționare, bogata literatură ce ne-a fost pusă la îndemână în bibliotecile școlilor și cluburilor sindicale, conferințele ținute pentru noi — toate au făcut ca am de an să pătrundem tot mai adinc învățătura clasicilor marxism-leninismului, să studiem documentele partidului nostru și să știm să desprindem din ele bogățiile semnificative pe care le cuprind.

Am învățat de la partid și i-am învățat la rândul meu pe elevi că literatura trebuie să fie o parte integrantă a luptei generale duse de clasa muncitoare. Cunoșcând tezele esteticii marxiste, le-am putut explica elevilor mei însemnătatea partinității în literatură și i-am ajutat să înțeleagă marea valoare a ideilor formulate de Lenin în articolul său „Organizația de partid și literatura de partid”.

Le-am transmis cu dragoste elevilor mei învățătura partidului despre faptul că literatura socialistă trebuie să aprobe și să afirme realitatea socialistă, că, pe baza zugrăvirii realității obiective și concrete istorice a societății noastre noi, îi este dat pentru prima oară literaturii noastre să înfățișeze figura multilaterală a eroului pozitiv, de partea cărui se află etica societății socialiste.

Învățătura cu care m-a înarmat partidul mi-a dat în același timp posibilitatea ca lecție de lecție să-i învăț pe elevi să înțeleagă ce este esențial în conținutul tematic-ideologic al fiecărei opere literare studiate, în ce constă valoarea ei artistică. Cunoașterea filozofiei marxist-leniniste, cunoașterea tezelor esteticii științifice mi-au dat posibilitatea să adăncesc problemele legate de studiul unor opere de seamă ale literaturii noastre noi ca „Moromeții” de Marin Preda, „Setea” de Titus Popovici, „Bărăgan” de V. Em. Galan etc.

Când am predat „Moromeții” am pus în primul rând accentul pe faptul că acest roman înfățișează, într-o deosebit de izbucită imagine artistică, rezultatul acțiunii legilor ce guvernează relațiile de producție capitaliste. Le-am arătat elevilor că „Moromeții” constituie cel mai veridic tablou literar al destinelor țărănimii mijloace pentru că autorul, înarmat în definierea poziției sociale a acestei categorii de țărani cu criteriile marxist-leniniste de apreciere a fenomenelor sociale, a putut oglindi prin dra-

ma lui Moromete faptul că economia capitalistă desființează treptat mica proprietate, aslmind-o într-un număr restrins de averi chiaburești. Le-am arătat totodată elevilor că romanul lui Marin Preda nu are numai valoarea unei aprofundate analize, dar și un pronunțat caracter polemic, el constituind o elocventă replică dată, în eprinsul literaturii romine, unor teorii burgheze din trecut care cultivau iluzia micil proprietăți infloritoare. I-am ajutat pe tineri să înțeleagă că drama categoriei sociale pe care a reprezentat-o Moromete n-a putut fi rezolvată decât prin alăturarea țărănimii muncitoare la lupta întreprinsă de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, pentru lichidarea relațiilor de producție capitaliste.

Studiul romanului „Setea” mi-a dat prilejul să duc mai departe ideile privind reflectarea în literatură a problemei țărănești. Comparind „Setea” cu „Desculț”, pe care elevii îl studiaseră în lecțiile precedente, am subliniat faptul că răscoala descrisă de Zaharia Stancu nu putea să aducă biruința intrucit lipsea forța conștientă care să conducă lupta țărănilor, în vreme ce luncanii din „Setea” au izbândit tocmai datorită faptului că de data aceasta în fruntea lor se aflau comunistii, o forță capabilă să-i organizeze și să-i conducă spre împlinirea dreptății.

În legătură cu acest roman am dezbătut în clasă, cu elevii, problema ogliindirii în operele literare a luptei dintre vechi și nou ca motor al dezvoltării sociale. Ei au înțeles astfel, din acțiunea romanului, din prezentarea personajelor sale, din toate mijloacele literare folosite de autor, că această luptă nu se dă numai pe planul mai ușor sesizabil al ciocnirii dintre cei avuți și cei săraci, ci că există și o luptă care se dă pe planul conștiinței și care relevă trezirea la viață a masei țărănești, înțelegerea sensului superior al luptei pentru dreptate. Analizând cu elevii „Setea” m-am străduit să-i fac să înțeleagă că în acest roman se reflectă sensul profund al prefacerilor produse în lumea satelor ca urmare a instaurării puterii oamenilor muncii, să deslușească perspectivele dezvoltării revoluționare a realității concrete istorice zugrăvite de scriitor.

Subliniind trăsăturile lui Anton Filip în discuțiile asupra romanului „Bărăgan” de V. Em. Galan, am insistat asupra măiestriei cu care scriitorul a știut să înfățișeze prin mijloacele specifice artei literare combativitatea și intransigența cu care eroul principal al cărții rețază ițele în care încearcă să-l învâluie dușmanii de clasă. Caracterizarea lui Anton Filip mi-a folosit și pentru a lămurii una din problemele însemnate ale realismului socialist — aceea a tipicității personajelor. Le-am arătat astfel elevilor că departe de a rupe viața intimă a eroului cărții de complexul de probleme social-politice și etice pe care le ridică în fața lui realitatea, departe deci de a construi un individ schematic, lipsit de autenticitate, V. Em. Galan l-a plasat pe Anton Filip în centrul acestor probleme, l-a caracterizat în procesul luptei dirze, perseverente pentru soluționarea lor.

M-am referit aici numai la câteva aspecte ale unor lecții pe care le-am predat în ultimul timp. Dar fiecare lecție, cu marea diversitate de probleme pe care o implică, reprezintă un minunat prilej de a preda elevilor cunoștințe întemeiate pe știința marxist-leninistă, de a-i crește astfel, așa cum ne-a învățat partidul, ca oameni care cunosc legile de dezvoltare a lumii.

Gheorghe Milica
profesor la Școala medie nr. 1 din Ploiești

PARTIDUL

E o plăcere deosebită să citești cartea preferată în biblioteca spațioasă a noii școli. Elevii Școlii de 7 ani nr. 10 din Buzău se bucură din plin de această posibilitate.

O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămintului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățămint și munca productivă. Trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată în această privință de un număr de școli din București și din alte localități, trecându-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesii potrivit inclinațiilor lor, asigurându-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

(Din Raportul C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al P.M.R.)

...SĂ EDUCĂM TÎNĂRA GENERAȚIE

Nouă, învățătorilor și profesorilor, patria ne-a încredințat o misiune înălțătoare: să creștem cadrele necesare construirii socialismului și comunismului, să formăm omul nou, însușit de înaltele idealuri ale moralei comuniste. „Acesta — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej de la tribuna Congresului Învățătorilor — este o adevărată misiune frumoasă și înaltă, care cinstește și innobilează pe acel căruia îi este încredințată. Este o mare satisfacție morală și o mare fericire să dai societății, țării tale elemente valoroase, culte, luminate, capabile de fapte de ispravă”.

Există un chezaș sigur al succeselor noastre pe acest drum: îndrumarea pe care ne-o dă partidul. Cuvintul partidului, învățătura lui constituie pentru noi o călăuză fermă, un izvor viu de optimism, de încredere în forțele noastre. Partidul ne-a insuflat conștiința înaltei noastre chemări, a răspunzătorii patriotice care ne revine în educarea generației tinere. El ne-a învățat să legăm în spirit leninist întreaga noastră muncă de educare a tinerei generații de cerințele vieții noi, socialiste, care se construiește în patria noastră. Partidul ne-a învățat că în procesul muncii noastre trebuie să se dezvolte impetuos noul și că, în același timp, trebuie să plivim buruienile otrăvite ale rămășițelor trecutului, ne-a chemat la intransigență și combativitate, la principialitate în întreaga noastră activitate. Și tot el este cel care ne-a îndicat să dezvoltăm în rindurile elevilor o asemenea atitudine față de muncă, față de îndatoririle sociale, încât fiecare din ei să ajungă pînă la socotii interese generale drept cele mai apropiate, mai scumpe interese ale lui să educăm generația tină în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar, să cultivăm hotărârea ei nestrămutată de a contribui la victoria deplină a socialismului.

Lată doar câteva din indicațiile neprețuite ale partidului care călăuzesc activitatea noastră educativă. În ce fel au prins ele viață în munca mea de dirigintă? Este o întrebare firească pe care mi-o pun acum, în pragul măreței sărbători a partidului, judecînd, aido-ma milioanele de oameni ai muncii din patria noastră, în ce măsură am reușit să răspund chemării în-

flăcărare a partidului la lupta pentru o muncă tot mai rodnică, de o calitate mereu mai înaltă.

În clasa a cărei dirigintă sint învăț 26 de elevi, 26 de utemiști. Cu cei mai mulți dintre ei m-am întâlnit în urmă cu 3 ani și am muncit, de atunci, mereu împreună. Cînd am devenit diriginta lor erau încă niște adolescenți zburdalnici și neastimpărați sau tăcuți și sfioși, cu vise mari, dar instabile. Acum sint în clasa a XI-a, în pragul maturității, al primilor pași spre viață.

Munca pe care am desfășurat-o cu ei a fost un proces complex, intens și pe cerințe ferme, pe exercarea de zi cu zi a unor asemenea calități cum sint sirguința, perseverența, capacitatea de a învinge greutățile, disciplina, intolanța față de minciună, față de lene, față de nepăsare sau față de lucrul făcut de mintuală. Neșus de mult m-a ajutat în această direcție activitatea organizației U.T.M. De un larg ajutor mi-au fost literatura noastră nouă, presa, filmele — toate bogățiile mijloace educative create azi în țara noastră.

Elevii mei au înțeles că în școală, în activitatea obștească se cer seriozitate și spirit de răspundere. Ei și-au dat seama că aceasta este o cerință a vieții, a construcției socialiste și că numai însușindu-și din școală asemenea calități se pot pregăti așa cum trebuie pentru munca spre care se vor îndrepta după terminarea ei. I-am îndrumat de asemenea pe elevii mei și în activitatea practică, în procesul căreia ei au învățat să imbine armonios agerimea minții cu priceperea miinilor, am încurajat strădania lor pe acest drum, arătîndu-le că altfel nu e de conceput o personalitate multilateral dezvoltată, le-am cultivat interesul, dragostea pentru munca productivă. Am participat de asemenea, alături de ei, la activitatea social-utilă, asumîndu-mi în această privință în mod deosebit sarcina de a le explica, de a sublinia însemnătatea deosebită a muncii depuse de ei în folosul patriei.

Și am avut marea bucurie de a vedea roadele muncii. Anul școlar trecut s-a soldat fără pierderi, fără nici un repetent. La fel se va întimpla și în acest an școlar. Tot mai mulți elevi își însușesc deprinderi trainice de muncă practică, tot mai mulți își mani-

NE-A ÎNVĂȚAT

...SĂ LEGĂM ȘCOALA DE VIAȚĂ

Călăuzindu-se, în făurirea școlii noastre noi, de învățătura marxist-leninistă, partidul ne-a arătat nouă, celor ce instrum și educăm tineretul, că îmbinarea învățămîntului cu munca productivă este cerută în mod obiectiv, în condițiile socialismului, alături de natura producției sociale, care se bazează pe progresul tehnico-stiințific, cât și de interesele oamenilor înșiși, deoarece numai o astfel de îmbinare poate duce la înflorirea deplină a activității lor creatoare multilaterale. „Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea este necesar ca școala să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție”, a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Partidul a relevat în repetate rânduri importanța deosebită a acestei sarcini. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale au cerut să se acorde o atenție deosebită legării procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică, iar Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din iulie 1956 a subliniat că îmbinarea învățămîntului de cultură generală cu munca productivă, creștere, constituie principalul factor în pregătirea pentru viață a tineretului, în educația lui armonioasă, multilaterală. La cea de a doua conferință pe țară a U.A.S.R. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat cu tărie faptul că drumul cel mai sigur spre o calificare înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă. Așa cum s-a arătat în lucrările celui de al III-lea Congres al P.M.R., această apreciere a partidului a stîrnit un puternic ecou în rîndurile tineretului, care pășește cu încredere

pe drumul însușirii bazelor tehnice ale producției. Stabilind căile de dezvoltare a școlii noastre pe drumul apropiării ei tot mai strîns de viață, de producție, partidul s-a preocupat îndeaproape și de crearea bazelor materiale necesare pentru aceasta. Ca urmare a indicațiilor partidului, Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat o serie de măsuri importante, începînd cu punerea de acord a programelor și manualelor școlare cu sarcina realizării unui învățămînt legat de viață, de producție. În același timp s-a acordat o atenție deosebită dotării școlilor cu materiale didactice.

În urma Congresului al III-lea al P.M.R., care a subliniat importanța ce o prezintă pentru dezvoltarea rapidă a industriei introducerea tehnicii noi prin aplicarea proceselor tehnologice avansate, prin intensificarea mecanizării și automatizării producției, s-a introdus cu caracter experimental, într-un număr de școli medii — printre care și școala noastră — sistemul instruirii direct în producție a elevilor cîte o zi pe săptămînă.

Urmind îndrumările partidului, avind la dispoziție condițiile create, cu sprijinul inginerilor, tehnicienilor și oamenilor muncii din localitate, am pornit cu hotărîre pe calea instruirii elevilor direct în producție. În colaborare cu conducerea întreprinderilor din orașul nostru s-a alcătuit programul practicii în producție urmîrindu-se ca fiecare elev să fie repartizat pe lângă un muncitor calificat.

La întreprinderea metalurgică din Bacău, unde se desfășoară instruirea practică, elevii lucrează la mașini-unelte de diferite tipuri ca strunguri, freze, raboteze etc. În scurt timp, mulți din ei au căpătat deprinderile necesare pentru a efectua singuri unele operații simple din tehnologia fabricației vanelor de diferite calibre destinate instalațiilor petrolifere sau a unor piese de tractoare. Aceste deprinderi se consolidează și se dezvoltă paralel cu îmbunătățirea bagajului de cunoștințe. Astfel elevii au învățat să citească dese-

nele de execuție, cunosc succesiunea operațiilor tehnologice, normele de organizare a locului de muncă, de întreținere a mașinilor, de protecție a muncii etc.

Colectivul nostru pedagogic s-a preocupat permanent ca însușirea deprinderilor și cunoștințelor practice să nu se desfășoare în mod mecanic, ci printr-o legătură organică cu noțiunile teoretice preluate în școală. De aceea în cadrul comisiei de specialitate au fost analizate programele școlare la disciplinele ce contribuie în mod direct la însușirea cunoștințelor și deprinderilor practice, căutînd să se dozeze și să se coordoneze cât mai rațional volumul de priceperi și deprinderi pe care trebuie să le dobîndească elevii într-o anumită perioadă, ordinea lor de însușire etc., să se asigure o corelație firească între diferitele capitole sau discipline de studiu.

Instruirea direct în producție a elevilor a atras și un nou conținut al procesului educativ. Cunoașterea nemijlocită a muncii pline de abnegație dusă de oamenii muncii, participarea directă a elevilor la diferite forme ale muncii productive ne ajută mult în rezolvarea unor importante probleme educative cum sînt formarea atitudinii comuniste față de muncă și față de proprietatea socialistă, educarea în spirit colectiv, în spiritul ajutorului reciproc tovarășesc, al disciplinei conștente, formarea voinței, a tăriei de caracter.

Îndrumat de partid, colectivul școlii noastre pășește hotărît pe calea dezvoltării necontenite a legăturii dintre învățămînt și munca productivă, pentru ca — așa cum cer documentele Congresului al III-lea — elevii școlii noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete temeinice deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesii potrivit înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea lor multilaterală.

Prof. L. Iordăchescu
Școala medie „Gheorghe Bacovia”
Bacău

...SĂ LUPTĂM PENTRU CULTURALIZAREA MASELOR

ncredinșindu-le oamenilor școlii noi, la misiune de a forma pe noul cetățean al patriei, ziditor al socialismului, partidul i-a chemat să lege întreaga activitate didactică de sarcina organizării socialiste a societății. Drumul pe care sînt chemați să meargă învățătorii — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — este drumul participării active la făurirea vieții ferice pe care ne-o aduce construirea socialismului.

Cei ce muncesc în școli au înțeles astfel în adîncime că nu se pot limita la cadrul unei activități înguste didactice, că au de îndeplinit un mare și însemnat rol social — acela de a duce în mase tîlcia culturii și științei înaintate.

Sfera de activitate largă, misiunea înălțătoare care le-a fost încredințată învățătorilor și profesorilor izvorăsc din înalta prețuire pe care partidul o dă muncii lor modeste și pline de devotament pentru cauza marelui a construcției socialiste. Prețuirea pe care le-o arată partidul, calea indicată de el i-au însușit și le-au călăuzit pașii, i-au ajutat să-și desfășoare tot mai bine activitatea în școală și în rîndurile oamenilor muncii, să răspîndească larg cuvîntul partidului în mase.

Mulți dascăli își aduc aminte cu emoție de anii în care, seară după seară, i-au învățat să scrie și să citească pe cei ținuți în întuneric de stăpînirea burgheză-moșierească, ajutîndu-i să se ridice la o viață nouă, să devină și ei constructori ai socialismului. Mulți dintre ei sînt mindri că, îndrumați și sprijiniți de partid, au putut aduce o contribuție de seamă la îndeplinirea uneia din primele sarcini mari ale revoluției culturale din țara noastră — lichidarea totală, într-un timp scurt, a neștiinței de carte.

An după an apoi munca lor culturală și-a pus mereu obiective noi, cerute de înaintarea patriei noastre pe drumul construcției socialiste, a devenit mai bogată în conținut, mai variată și mai atractivă în formă. Iar țelul principal al acestei munci a fost, așa cum ne-a învățat partidul, de a lămurii jă-rănimea muncitoare asupra avanta-jelor mecanizării agriculturii, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective.

La fel cu imensa majoritate a cadrelor didactice din întreaga țară, învățătorii și profesorii din regiunea noastră au organizat în rîndurile țărănilor muncitori, cu sprijinul comunistilor, convorbiri în legătură cu statutul model al G.A.C., plimbări pe harta regiunii — în care arătau dezvoltarea și succesele sectorului socialist din agricultură — discuții între colectivității fruntași și țărăni muncitori cu gospodării individuale, care îi convingeau pe aceștia din urmă de superioritatea muncii colective. Nenumărați profesori de științe naturale și învățătorii au condus cercuri agrotehnice și au ținut conferințe în care i-au lămurit pe țărăni muncitori asupra însemnătății folosirii unor metode agrozootehnice înaintate pentru obținerea unor recolte bogate și a unui belșug de produse agro-alimentare. Numai prin munca desfășurată în cercurile pomicole în toamna anului trecut și în primăvara acestui an, de pildă, învățătorii din regi-

nea noastră au adus o contribuție de seamă la plantarea a peste 4 milioane și jumătate pomi fructiferi și a 170 ha viște de vie.

Răspîndirea cunoștințelor științifice, combaterea concepțiilor mistice, retrograde, în cadrul cercurilor de cultură generală, prin conferințe de popularizare a științei și prin brigăzile științifice constituie încă un mijloc larg, indicat de partid, de participare a cadrelor didactice la răspîndirea culturii în mase. Învățătorii și profesorii din Mușești (Curtea de Argeș), Huanenele (Costești), Leordeni (Găești) au organizat pe această linie numeroase activități interesante, folosind planșe, hărți, proiectii de diafilme etc. O altă cale eficientă de răspîndire a culturii și științei folosită de învățătorii și profesorii din regiunea noastră la chemarea partidului este cartea. Lucrînd în colectivele bibliotecilor comunale și sătești, conducînd numeroase cercuri de citit ei au reușit să atragă spre carte, spre lectură peste 250.000 de cititori tineri și vîrstnici.

Dezvoltarea mișcării artistice de amatori din cadrul regiunii are de asemenea un prețios sprijin din partea cadrelor didactice, care sînt fie instructori artistici, fie chiar terpreși. Datorită în mare parte muncii pline de rîvnă pe care o desfășoară învățătorii și profesorii, numeroase formații artistice din satele regiunii noastre, cum sînt corurile din Domnești, Topoloveni, Rucăr, Gligani, Leordeni sau Lăpușata, echipele de dans din Stănești, Pădurești, Piatra Sat, Călimănești, ca și brigăzile artistice de agitație de la Bascov, Boteni, Frunzaru și Uliești, echipele de teatru de la Budișteni și Rîmnicu Vișea sau fluerășii de la Vaideeni au dus în finalele concursurilor republicane faima artei populare din regiunea noastră.

În anul acesta, cu ajutorul învățătorilor și profesorilor au apărut în regiunea noastră zece de formații artistice noi. Este semnificativă o comparație în ciire: la cel de al V-lea concurs al formațiilor artistice au fost înscrise 1210 formații, pe cînd acum, la cel de la VI-lea concurs artistic, numărul lor a crescut la 1514.

Astăzi, în toată regiunea înfloritoare o bogată viață culturală printr-o a cărei animatoare de frunte se numără învățătorii și profesorii. Oriunde te-ai opri — începînd de la satele colectivizate din raioanele Drăgănești, Slatina ori Costești, trecînd prin satele Muscelului și Argeșului și sfîrșind cu cele de pe Cerna sau din Horezu — la căminete culturale, la colțurile roșii sau în școli cadrele didactice organizează pentru țărăni muncitori tineri și vîrstnici variate activități culturale: lecții și conferințe la cercurile agricole și de cultură generală, recenzii de cărți, programe artistice care vorbesc de viața nouă din orașele și satele noastre.

Conștienți de înalta misiune ce li s-a încredințat, învățătorii și profesorii din regiunea Argeș muncesc cu un elan sporit nu numai în școală, ci și pentru răspîndirea culturii socialiste în rîndul maselor largi, străduindu-se să răspundă cu cinste încrederii pe care le-o acordă partidul.

I. Radu

șeful secției de învățămînt
a sfatului popular al regiunii Argeș

ÎN SPIRITUL MORALEI COMUNISTE

festă dorința de a lucra, după terminarea școlii, în producție. În același timp, munca practică în școală, în producție sau în cadrul acțiunilor obștești a creat în rîndul elevilor mei o atmosferă mai sănătoasă, un mai trainic spirit de colectiv. M-am convins o dată mai mult că nu există o cale mai bună de educare în spirit comunist decît exersarea elevilor în fapte și acțiuni de muncă în folosul întregului popor.

Strîns legat de aceasta a fost preocuparea mea de a ajuta pe elevi să trăiască intens frămîntările poporului nostru, să capete o justă orientare ideologică-politică, să le dezvolt hotărîrea de a servi la rîndul lor cauza partidului, cauza înfloririi patriei. În această privință am fost ajutat de faptul că le sînt și propagandistă, în cadrul învățămîntului politic U.T.M. Am dezbătut cu ei documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R., bucurîndu-ne din inimă, împreună, de succesele obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în opera de construire a socialismului și de perspectivele mărețe de înflorire a patriei pe care ni le rezervă viitorul. Împreună am discutat, în orele educative și la seminarii, despre minunata noastră realitate socialistă, elevii devenind astfel pas cu pas mai receptivi la tot ce-i înconjoară. I-am ajutat să cunoască exemplul însușitor al comunistilor — îndemna la înflăcărat patriotism, la bărbăție, spirit de abnegație și omenie în sensul cel mai înalt al cuvîntului. Minunatele trăsături morale ale comunistilor, formate în anii de luptă grea pentru fericirea poporului și adîncite în munca de construcție a socialismului, devin tot mai mult pentru elevii noștri modelul cel mai drag în viață.

Munca și participarea vie a elevilor la frămîntările țării se dovedesc într-adevăr, așa cum ne-a învățat partidul, temelia cea mai puternică pentru educarea trăsăturilor comuniste de caracter, pentru formarea omului nou. În această muncă, în această participare nemijlocită la viața poporului clasa mea s-a călit, a devenit cu adevărat un colectiv unitar și viu, cu o atitudine fermă, îndreptată spre un țel unic. Multe fapte mari și mici din viața clasei dovedesc aceasta. Iată unul din ele.

Nu de mult, trebuind să raporteze în fața colectivului de felul cum muncește în întîmpinarea anivers-

sării partidului, elevul Nicolae Zdrulă a spus cu modestie: „De fapt, n-am nimic neobișnuit de spus. Am lucrat doar în ultima vreme ceva mai mult cu colegul meu de bancă la matematică”.

Nicolae Zdrulă a dat însă un minunat exemplu de spirit tovarășesc, ajutîndu-și tovarășul căruia, din pricina unei afecțiuni la ochi, îi venea greu să lucreze singur, să țină pas cu clasa. Primul succes remarcabil al acestuia — o notă bună, după cîteva insuccese — a fost salutat de întreaga clasă și considerat drept o izbîndă a spiritului tovarășesc, al prieteniei adevărate.

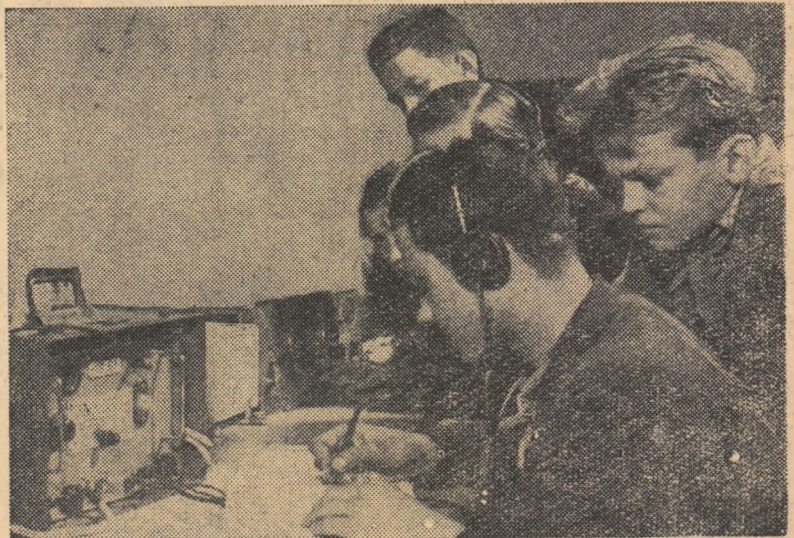
Aș vrea să folosesc o imagine a cunoscutei scriitoare Galina Nicolaeva pentru a defini mai bine colectivul clasei a XI-a „A”: un lac sărat în care e greu să se inece cineva. Despre adevărul acestei afirmații vorbește și următoarea întîmplare: Anul acesta a venit în clasa noastră, mutat disciplinar de la o altă școală, un elev certat cu învățătura, înfîmurat, lată însă că aici i se pune în mod foarte hotărît și deschis chestiunea de a se integra în viața clasei. Abaterile lui s-au lovit nu o dată de tășul opiniei colectivului. Prin aceasta, ca și prin exemplele pozitive pe care i le-a dat, prin ajutorul pe care nu i l-a precupețit, colectivul l-a făcut să-și schimbe numai în cîteva luni atitudinea. Și iată-l acum integrat în atmosfera generală a clasei, privindu-și sarcinile cu seriozitate, cu spirit de răspundere.

Anul acesta, anul împlinirii a patru decenii de existență glorioasă a partidului, este pentru elevii mei anul plecării în viață. Ei părăsesc băncile școlii înarmați cu bogate cunoștințe despre natură și societate, cu temeinice deprinderi de muncă. Au învățat în școală să-și iubească adînc patria, să-și pună toate cunoștințele, toată priceperea în slujba poporului, în slujba păcii și a progresului. Pășesc în viață cu optimism și voinție, cu încredere nețărmurită în triumful socialismului.

Așa ne-a învățat partidul să-l creștem și sîntem mindri și fericiți de fiecare izbîndă pe care o obținem în aplicarea învățămîntului.

L. Nicolaescu

dirigintă la clasa a XI-a „A”,
Școala medie nr. 3 din București

Numerosi elevi din Reșița sînt membri activi ai cercului de radioamatori al Casei de cultură orașenești.

ALĂTURI DE COMUNIȘTI IN ÎNTRECERE

Aici se nasc pădurile gigantice de oțel ale căror rădăcini sorb nesățioase din pământ seva aurului negru. Copacii falnici ai sondelor sînt astăzi, în multe colțuri ale lumii, unul dintre cele mai reprezentative simboluri ale României socialiste. La chemarea partidului, muncitorii, în frunte cu comuniștii, au înălțat, pe locul unor vechi ateliere dărăpănate, uzina aceasta modernă care poartă numele marii sărbători a oamenilor muncii, „1 Mai”. Oamenii care acum zece ani știau foarte puține lucruri despre construcția sondelor și a utilajelor petrolifere au început să învețe, au plecat departe, la Baku și lîngă Tașkent, unde cu frățescă dragoste specialiștii sovietici în utilaj petrolifer le-au împărtășit boaga lor experiență. Au studiat și în cărți tot ceea ce tehnica mondială în domeniul utilajului petrolifer avea mai înaintat, mai modern. Dar mai ales au gândit, au creat.

Așa au crescut uriașele păduri de oțel ale sondelor. Iar acum cresc, la școala comuniștilor uzinei „1 Mai”, ucenicii, viitorii făuritori ai utilajului petrolifer românesc.

Profesorul Aurelian Eufrosin, coordonatorul practicii ucenicilor în uzină, parcurge drumul cotidian, atît de familiar și de drag, prin atelierele și secțiile uzinei. Întrebările lui nu se deosebesc de întrebările pe care le pun în asemenea ocazii directorul sau inginerul șef al uzinei. Îl interesează în cea mai mare măsură realizarea angajamentelor luate de fiecare secție, echipă sau brigadă în cinstea glorioasei aniversări a partidului. Numai că acei care răspund acestor întrebări sînt ucenici, tineri care de-abia fac primii pași pe tărîmul construcției de utilaj petrolifer. Școala unor încercați comuniști, cum sînt fruntașii în producție Ștefan Crăciun, Marin Nicolau sau Nicolae Birlează, i-a deprins însă să privească chiar de pe acum cu un înalt simț de răspundere fiecare sarcină de producție care le este încredințată, să socotească drept ale lor proprii fiecare din angajamentele brigăzilor din care fac parte, fiecare din angajamentele întregii uzine. Iată de ce, ascultînd explicațiile unor tineri de-abia trecuți de vîrsta adolescenței, așa cum sînt ucenicii Tudor Stoian sau Nicolae Vlăscănuș, poți avea o imagine cuprinzătoare a muncii desfășurate în întreaga secție „uzină 2” în care se nasc cunoscutele instalații de foraj 4 L.D. Cu adevărată pricepere tehnică tinerii aceștia pot explica importanța modernizării manifoldurilor de la instalațiile de foraj, ca și însemnătatea îmbunătățirii procesului tehnologic la pompele triple. Dincolo de toate aceste explicații tehnice răzbate un înalt simțămînt de justificată mîndrie: instalațiile de foraj românești purtînd marca „Uzinele 1 Mai-Ploiești” vor putea înfrunta cu deplin succes comparația cu cele mai perfecționate instalații de acest fel din lume.

Un fapt cu adîncă semnificație vine să întărească acest simțămînt: de luni de zile colectivul

secției „uzină 2” nu a mai rebutat nici o piesă.

— Nici ucenicii, tovarășe Crăciun?

— Nu, nici ei n-au dat nici un rebut.

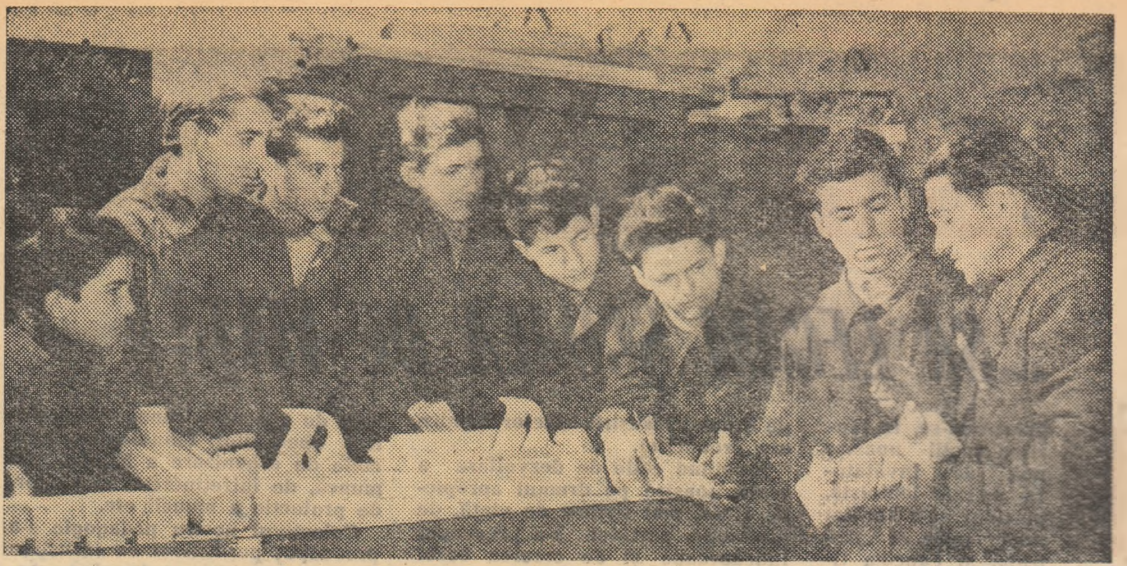
Aici se fabrică piese complicate, de înaltă precizie, unele neadmițînd nici cea mai mică toleranță în prelucrare. Comuniștii secției — maeștrii și muncitorii — au avut totuși încredere în ucenici și i-au primit să lucreze alături de ei. Viitorii muncitori au răspuns cu cinste acestei încrederi. Este mai mult decît o dovadă de temeinică pregătire profesională. Realizările ucenicilor secției uzină dovedesc că exemplul comuniștilor a rodit puternic în sufletul lor.

Asemenea pilde întîlnești în fiecare din secțiile în care lucrează ucenicii. Să intrăm la turnătorie. E o secție care, pînă nu de mult, mai avea de furcă cu rebuturile și cu calitatea nesatisfăcătoare a unor lucrări. Acum primul lucru care te întîmpină la locul de muncă al brigăzii conduse de fruntașul în producție Nicolae Birlează este o frază înscrisă cu litere mari, roșii: „Lucrăm fără rebut”.

Brigada aceasta, printre fruntașii căreia se numără și ucenicii Valentin Stoianescu, Mircea Avram și Nicolae Stoicescu, a trecut la aplicarea metodei de turnare a pieselor în poziție înclinată. Este o metodă perfecționată care necesită temeinice cunoștințe tehnice. Cadrele didactice care îi îndrumă pe ucenici s-au străduit să sprijine aplicarea acestei metode prin intermediul lecțiilor de tehnologie. Stăpîni pe bogate cunoștințe tehnice și științifice, ucenicii au putut să-și însușească pe deplin noua metodă de muncă pe care le-au demonstrat-o muncitorii-instructori.

Participarea la întrecere, alături de comuniștii, de toți muncitorii uzinei „1 Mai”, a ucenicilor școlii profesionale va constitui pentru todeauna primul lor certificat de maturitate profesională.

AI. C.

Demonstrație practică la o lecție în atelierul de timpărie al Școlii de meserii din Pestișani, raionul Tg. Jiu.

În zilele unui festival

Programul tipărit pe hîrtie cretată, după cele mai exigente reguli tipografice, așa cum se cuvine unor adevărați profesioniști ai tiparului, cuprinde manifestările organizate cu prilejul celui de al III-lea festival al tineretului de la Grupul școlar poligrafic „Dimitrie Marinescu” din Capitală. Fiecare zi, fiecare acțiune din cadrul acestui festival s-a desfășurat sub semnul sărbătoririi a 40 de ani de la întîințarea partidului.

Prima zi a festivalului a fost închinată luptei partidului pentru fericirea și bunăstarea poporului. În cadrul ei a avut loc inaugurarea expoziției „Pagini din lupta partidului”. Ajuțați de profesori, ca și de muncitorii și tehnicienii din întreprinderile poligrafice în care își fac practica, elevii au adunat pentru această expoziție sute de reproduceri după documente din istoria partidului — mărunți emoționante despre glorioasa și nelămurită luptă a comuniștilor la căutarea și depășirea momentelor din lupta întregului popor, sub conducerea liderului a partidului, pentru construirea socialismului.

Deosebit de frumoasă este și secțiunea expoziție organizată la școală cu prilejul festivalului — expoziția realizărilor dobîndite de industria noastră poligrafică la cea de-a patra prezentare. Prezentînd o imagine cuprinzătoare a realizărilor celor care culcă în plumb cele mai prețioase cărți ale gândirii noastre, ea a făcut să crească și mai mult în rândurile elevilor simțămîntul de mîndrie pentru profesia pe care și-au ales-o.

„Poezii cîntă partidul” s-a intitulat o altă zi a festivalului. În mijlocul elevilor s-au aflat de data aceasta poezii Violeta Zamfirescu, Mioara Cremene și Teodor Balș, care le-au citit din creațiile lor închinăte partidului. Alături de ei, elevi ai școlii ca Mircea Oprișan, Gabriel Hagi, Ștefan Mitrofan sau Alexandru Ștefănescu au cîntat în versuri înflăcărâte dragostea întregului popor față de partid, călăuzitorul nostru pe drumul victorios al socialismului.

Politici de pace a partidului nostru i-a fost închinată de asemenea una din zilele festivalului. Cu deosebită căldură i-au primit viitorii tipografi în mijlocul lor, în această zi, pe tinerii studenți soli ai popoarelor cuban, vietnamez și irakian; au putut cunoaște mai larg, din relatările lor, viața popoarelor care au trăit sub jugul colonialiștilor, lupta lor pentru desființarea totală a colonialismului. Zina închinată politicii de pace a partidului a făcut să crească hotărîrea tinerilor poligrafi de a sprijini neabătut această politică, de a milita pentru înțelegere și prietenie între țările din întreaga lume.

Mărturie puternică a dragostei și recunoștinței față de partid, părintele iubit al tineretului din patria noastră, cel de al III-lea festival al tineretului de la Grupul școlar „Dimitrie Marinescu” a adus în același timp o valoroasă contribuție la educarea comunistă a viitorilor lucrători din industria poligrafică.

M. H.

CU BOGATE SUCCESE

Doar cîteva zile ne mai despart de marea sărbătoare a partidului și a întregului popor de la 8 Mai. Pretutîndeni în școli se face bilanțul realizărilor obținute în cinstea acestei sărbători.

Pentru colectivele didactice din școlile profesionale și tehnice nu există mîndrie și satisfacție mai deplină decît aceea de a raporta partidului, cu prilejul glorioasei sale aniversări, realizări cît mai însemnate obținute în întrecerea socialistă pentru o producție de înaltă calitate. Cîteva dintre aceste succese sînt relatate în scrisorile pe care le-au trimis zilele acestea redacției.

Dăm cuvîntul pentru început to-

varășilor GHEORGHE GULYAȘ, secretarul organizației P.M.R. și ION IOANA, secretarul organizației U.T.M. de la Școala profesională din Lupeni.

Ucenicii școlii noastre — scriu ei — participă, în cadrul brigăzilor și echipelor de muncitori în care au fost repartizați, la întrecerea socialistă pentru a da patriei cît mai mult cărbune. Lîniile graficului întrecerii au atîns în aceste zile procente cele mai înalte de la începutul anului, iar numele unor ucenici fruntași în producție, ca de pildă Cornel Nica și Constantin Pirici din anul III, Mihai Puia, Ilie Mezîncă și Dumitru Davișoiu din anul II, au fost popularizate nu numai la panoul de onoare al școlii, ci și la stația de amplificare a orașului, tinerii aceștia fiind de pe acum cunoscuți și apreciați ca viitori muncitori de nădejde.

Totodată, la chemarea clasei a III-a „A” se desfășoară o întrecere între clase ale cărei obiective se referă la activitatea practică în producție și la munca patriotică pe șantierul noilor blocuri muncitorești din Lupeni.

În cinstea aniversării partidului — ne scrie tovarășul EMIL DUMITRU, directorul Centrului școlar de meserii și tehnic din Constanța — elevii claselor cu specialitatea construcții au hotărît să execute singuri o nouă clădire pentru școala noastră. Ea va cuprinde 12 săli de clasă, un internat și o cantină cu 160 de locuri. De asemenea elevii lărgesc și reamenajează 5 ateliere.

Prin demolarea vechilor anexe și folosirea judicioasă a tuturor materialelor au fost realizate pînă în prezent, la materialele de construcție și manoperă, economii în valoare de peste 55 mii de lei. Comisia de recepție pe fața a acordat lucrărilor efectuate de brigă-

zile de zidari, conduse de maeștrii comuniști Dumitru N. Dumitru și Stoica Stoica, cele mai înalte calificative de calitate.

Construirea și dotarea noii școli constituie o acțiune care a antrenat nu numai colectivul secției de construcții, ci pe toți profesorii, maeștrii și elevii școlii. Elevii secției de lăcătușărie, bunăoară, lucrează dulapurile pentru vestiare și culerele noului internat, iar elevii secției de croitorie-confecții și-au luat angajamentul de a executa întreaga lenjerie necesară acestuia.

Tovarășul ION POPEAGĂ, directorul Grupului școlar petrolchimic din Copșa Mică, ne relatează:

În școala noastră întreaga perioadă de întîmpinare a aniversării partidului s-a desfășurat sub semnul intensificării acțiunilor metodico-didactice pentru îmbunătățirea calității procesului de învățămînt. În mod special am pus accentul pe organizarea de lecții—excursii în uzinele și fabricile din industria chimică, pentru stabilirea unei depline concordanțe între conținutul lecțiilor de specialitate și metodele cele mai înaintate folosite în producție. Sub forma de lecții—excursii au fost predate, de exemplu, temele privind noile metode de distilare și sinteză cu reglaj electronic și ultrasonic, valorificarea mai largă a materiei prime prin obținerea unei game variate de produse etc. Un deosebit ecou l-a avut în rândul ucenicilor noștri vizita organizată la Combinatul siderurgic din Hunedoara, unde au putut vedea cum sînt utilizate în producție o serie dintre produsele chimice la a căror obținere lucrează uzinele din Copșa Mică.

Faptul că elevii au izbutit să-și însușească în acest fel mai temeinic atît cunoștințele teoretice de specialitate cît și deprinderile

practice se oglindește în contribuția lor sporită la munca brigăzilor și echipelor din care fac parte, echipe și brigăzi situate în majoritate pe locuri fruntașe în întrecerea socialistă desfășurată în cinstea aniversării partidului.

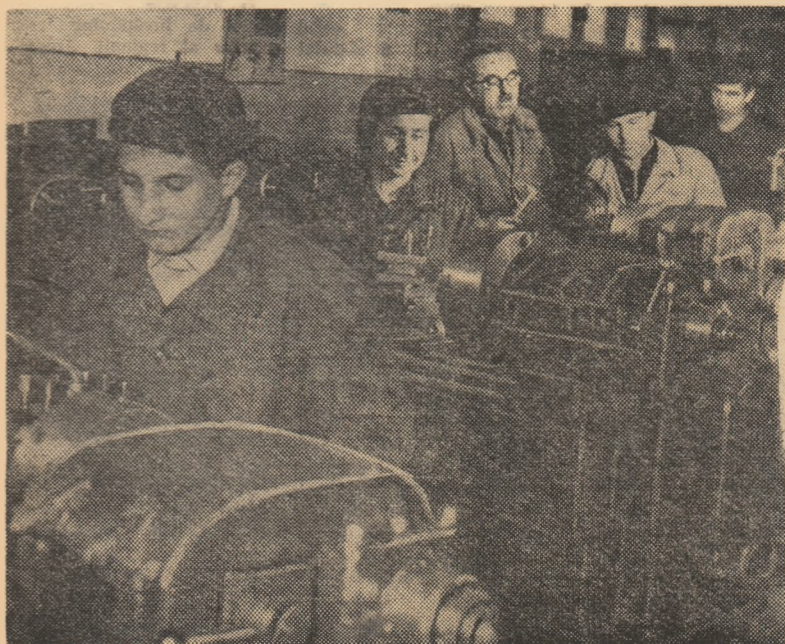
Totodată, am intensificat în această perioadă munca educativă în rândurile viitorilor muncitori și tehnicieni chimiști. Organizația U.T.M., sprijinită de organizația de partid și de conducerea școlii, a înălțat în cinstea aniversării partidului o serie de adunări cu temele „40 de ani de luptă a partidului pentru fericirea și bunăstarea poporului”, „P.M.R. — organizatorul și conducătorul tuturor victoriilor noastre”, „Din istoria luptei U.T.C.” etc.

Tot despre acțiunile educative ne-a informat și tovarășul ALEXANDRU PETCU, directorul Școlii tehnice financiare din Brăila:

Pentru ca elevii noștri să poată cunoaște cît mai bine locurile istorice legate de trecutul glorios de luptă al partidului, am organizat în ultima lună o serie de excursii. Astfel, grupuri de elevi din școala noastră, însoțite de profesori, s-au deplasat la Iași, unde au cunoscut Atelierele Nicolina — vestita cetate de luptă a celerșiștilor — și la București, unde au vizitat Muzeul de istorie a partidului, Atelierele C.F.R. Grivița Roșie și alte locuri legate de activitatea partidului în timpul ilegalității. Datele, fotografiile, noutățile impresii din aceste excursii vor fi strînse într-un album închinat luptei partidului pentru cauza mareașă a socialismului.

★

Iată cîteva aspecte ale activității desfășurate în școlile profesionale și tehnice. Pretutîndeni acestea s-au străduit să întîmpine cu succese cît mai bogate marea sărbătoare a partidului.

În atelierul de mașini-unelte al Școlii profesionale de pe lîngă uzina „1 Mai” din Ploiești.

Scrisori de la oamenii școlii

MULȚUMIM PARTIDULUI

La fel ca și celelalte așezări din țara noastră, care cresc cu fiecare an, cu fiecare lună, comuna Mitocu Dragomirnei din regiunea Suceava a cunoscut în anii puterii populare o continuă dezvoltare. Dintr-un cătun unde în trecut domneau neștiința și întunericul s-a ridicat în acești ani o comună înfloritoare, cu gospodărie agricolă colectivă, cu o școală mare de 7 ani, un dispensar modern utilă!, un cămin cultural, o bibliotecă cu sute de volume.

Sătenii, care au cunoscut în trecut exploatarea cruntă a regimului burghez-moșieresc, trăiesc acum o viață nouă, îmbelsugată, muncind cu rîvnă pe tarlalele gospodăriei colective. Cînd, acum doi ani, comitetul de partid din comună i-a chemat să contribuie la construirea școlii noi, ei au participat cu însuflețire la munca patriotică, grăbind terminarea lucrărilor de construcție și realizind însemnate economii. Școala cuprinde săli mari și luminoase de clasă, are un laborator bine utilat, a fost înzestrată de curînd cu mobilier modern, cu noi și numeroase materiale didactice.

O viață senină, plină de bucurii cunosc astăzi copiii comunei. Ei își trăiesc din plin copilăria: învață, fac excursii, se joacă, cîntec, participă la competițiile sportive organizate în parcul sportiv amenajat de curînd.

La fel e în toate satele și comunele regiunii, în toate colțurile țării. Numai în anul 1960 s-au ridicat în regiunea noastră 42 de școli elementare, 32 cămine culturale, 4 dispensare. În acest an se vor ridica alte 378 construcții social-culturale, printre care 69 școli noi.

Și noi, învățătorii și profesorii, ne bucurăm de condiții tot mai bune de viață și de muncă. Ni s-au creat condițiile necesare pentru a ne ridica mereu pregătirea profesională, pentru a cunoaște învățătura marxist-leninistă, pentru a da elevilor noștri cunoștințe temeinice, legate strîns de viață. Munca noastră în școală și pe tărîm obștească este cinstită și prețuită. Nu mai sintem, ca odinioară, azvîrliti la marginea societății. Am devenit celăjeni de frunte, cu un înalt rol social, înconjurați de stimă și încredere.

Toate realizările, toate bucuriile vieții noastre noi le datorăm partidului, grijii sale pentru om, pentru copii — viitorul țării — pentru cei care-i educă și instruiesc.

Pentru toate aceste înfăptuiri, pentru întreaga viață nouă pe care o trăim, mulțumim din suflet partidului!

Mircea Vatamaniuc

directorul Școlii de 7 ani din comuna Mitocu Dragomirnei, regiunea Suceava

O viață luminoasă

Măreata aniversare a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România este unul din acele momente care determină la fiecare dintre noi o trecere în revistă a schimbărilor petrecute în propria sa viață, în același timp cu marile prefaceri revoluționare ce au avut loc în viața întregului popor muncitor din patria noastră.

Imi revin în minte în aceste clipe anii cînd, de-abia trecută de vîrsta copilăriei, mă luptam din greu cu lipsurile materiale pentru a putea urma cursurile școlii normale ca să ajung învățătoare. După anii grei de privațiuni al școlii, mă revăd în prima perioadă a muncii la catedră. La cele 7 clase ale școlii din comuna Seușa din fostul județ Alba, unde lucram pe atunci, eram doar doi învățători și aveam la dispoziție o singură sală de clasă. În timpul iernii clasa era încălzită de un godin schiop, cu lemnele aduse de elevi. Aritmetică și abecedar aveam doar eu, iar de material didactic auzisem numai la școala normală.

Puteam oare visa acum 30 de ani la zilele în care toți copiii vor putea merge la școală, în care voi avea la dispoziție sute de planșe și mulaje pentru a-mi ilustra lecțiile? Puteam visa atunci că eu însumi le voi arăta, la fața locului, minunatele frumuseți ale

patriei. Vi voi însoți în vacanțe în tabere de odihnă, la munte sau la mare? Oare mi-aș fi închipuit pe atunci că voi trăi minunata clipă cînd voi împărți tuturor elevilor manuale gratuite? Oare seamănă „necazul” tinerei învățătoare de astăzi, că un pionier a întîrziat la cercul de muzică sau de desen, cu necazul meu de acum 30 de ani, că mulți copii nu veneau iarăși la școală pentru că nu aveau ce încălța?

Privind în jurul meu, la țara noastră tot mai înfloritoare, la școlile în care lucrăm astăzi, la fețele luminoase ale elevilor, gîndul mi se îndreaptă cu recunoștință către cel căruia îi datorăm minunatele condiții în care muncim, către partid. Nespuse de luminoasă ne apare astăzi viața școlii, în comparație cu condițiile întunecate din trecut. Tot mai luminoasă, mai minunată va deveni ea, prin grija partidului, în anii ce vor urma.

Cu prilejul marii sărbători de la 8 Mai adresăm partidului un salut fierbinte și ne angajăm să muncim cu devotament și elan sporit pentru traducerea în viață a hotărîrilor sale, pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

A. Muică

directoare-adjunctă
Școala de 7 ani nr. 11
din București

Către hala turnătoriei pașii mă poartă poate mai des decît spre celelalte secții ale uzinei. Li privesc pe ucenicii noștri lucrînd cu atenție la formele de

turnare și mă revăd pe mine, cu ani în urmă. Era imediat după naționalizare. Mai aveam de luptat cu multe greutăți. Pentru a veni la școala care funcționa pe lângă Combinatul siderurgic din Hunedoara trebuia să străbat împreună cu tatăl meu — muncitor al combinatului — aproape 6 kilometri pe jos, în fiecare zi. Dragostea mea de a învăța meserie a fost împinată însă, de la început, cu căldură plină de înțelegere de către comuniști, maiștri și muncitori. Mulți dintre ei se ocupă și astăzi cu aceeași dragoste de formarea noilor cadre ale uzinei.

Mai tîrziu, tînr muncitor în secția de turnătorie, am simțit continuu grija părintească cu care veghează asupra noastră partidul. Am fost sprijinit să învăț la școala medie muncitorească și mai apoi am fost trimis, cu bursă din partea combinatului, să urmez cursurile Institutului politehnic.

Pas cu pas viața mea este o mărturie vie a faptului că în țara noastră, sub veghea înțeleaptă și plină de grijă a partidului, tineretul își poate permite cele mai îndrăznețe visuri cu certitudinea că și le va putea împlini. Oare putea spera în trecut un ucenic să urmeze o facultate, să devină inginer? Nu, asemenea visuri erau zdrobite brutal de realitatea întunecată a regimului burghez-moșieresc.

Astăzi, la Combinatul siderurgic din Hunedoara, ca și în toate întreprinderile țării, sint numeroși ingineri care, asemenea mie, și-au pornit drumul în

Angajamentul nostru

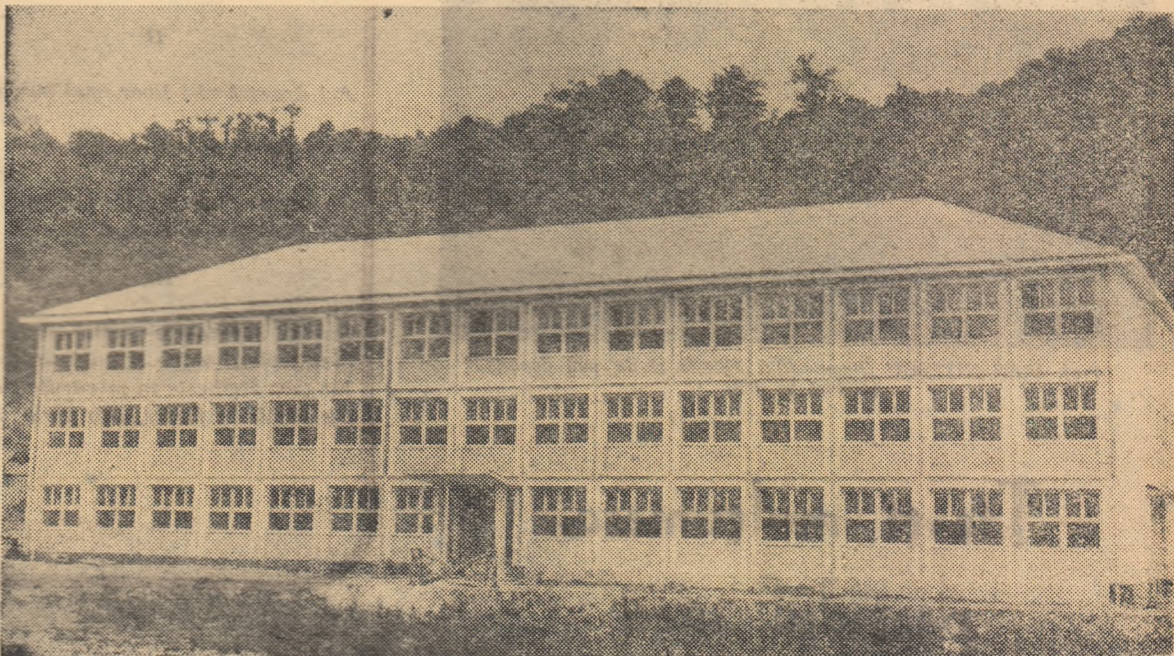
viață de pe băncile școlii de ucenici. Sute și mii de asemenea intelectuali s-au ridicat din rîndul tinerilor muncitori. Inima noastră, a tuturor este plină de recunoștință față de partid, care ne-a deschis acest minunat drum în viață.

Ca inginer mi s-a încredințat sarcina de director adjunct al Grupului școlar de pe lângă Combinatul siderurgic. Aici cresc sute și sute de tinere cadre pentru cea mai mare dintre cetățile industriale ale țării. Tinerii ucenici și elevi pe care-i îndrumăm în școală vor trebui să fie pe deplin stăpîni pe instalațiile moderne ale furnalelor 6 și 7, construite în ultimii ani, pe noile cuptoare Siemens-Martin, pe mașinile-unelte cu comenzi automate.

Ne vom face cu cinste datoria, vom duce cu succes la bun sfîrșit misiunea de răspundere care ne-a fost încredințată. Ucenicii și elevii de astăzi ai Grupului școlar siderurgic din Hunedoara vor deveni muncitori și tehnicieni cu înaltă calificare, iar mulți dintre ei vor ajunge, la rîndul lor, ingineri. Vom munci astfel încît să pregătim din ei cadre de nădejde, constructori pricepuți ai socializării și comunismului. Acesta este angajamentul colectivului școlii noastre la marea sărbătoare a partidului, înțeleptul nostru conducător și îndrumător.

Ing. Alexandru Voinea

director-adjunct al Grupului școlar
siderurgic din Hunedoara

Și la Baia Sprie, regiunea Maramureș s-a înălțat în ultimul an o nouă școală medie.

Cu dragoste și însuflețire

Cu dragoste și însuflețire participă cadrele didactice și elevii școlilor din întreaga țară la acțiunile organizate în cinstea zilei de 8 Mai — ziua aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului.

Multiple și variate sint activitățile desfășurate de învățătorii, profesorii și elevii Școlii medii din Hunedoara, de pildă. Ei au organizat o expoziție care prezintă în imagini sugestive drumul glorios de luptă al partidului. Expoziția cuprinde fotografii, tablouri, fotocopii ale unor documente, opere ale clasicilor marxism-leninismului și ale conducătorilor partidului nostru.

O mare parte a expoziției este dedicată luptei desfășurate de poporul nostru muncitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, pentru construirea socialismului în țara noastră. Exponatele — fotografii, grafice, hărți etc. — prezintă realizările dobîndite în întreaga țară și îndeosebi în dezvoltarea orașului muncitoresc Hunedoara. O altă parte a expoziției cuprinde lucrări personale ale elevilor — creații literare, desene, picturi, albume cu fotografii prin care elevii își

arată dragostea față de partid, fîuritorul vieții noastre noi.

Elevii din clasele a X-a și a XI-a au organizat, cu sprijinul profesorilor, un simpozion literar cu tema „Figuri de comuniști în literatura noastră”.

Cu o deosebită emoție a fost sărbătorită în școală primirea în organizația de pionieri a unei noi promoții, promoția „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România”.

P. Năstase

★

În aceste zile din preajma marii sărbători a poporului nostru elevii Școlii medii nr. 3 „C. Negruzzi” din Iași, însoțiți de învățători și profesori, au vizitat multe locuri istorice din orașul lor care amintesc de trecutul glorios de luptă al partidului.

Astfel, au fost la casa din strada Sărării, unde în martie 1921 a avut loc Conferința pe țară a grupurilor comuniste în vederea pregătirii primului Congres al Partidului Comunist din România. Vizita aceasta a contribuit la adîncirea cunoștințelor lor despre lupta gru-

purilor comuniste, care era, în esența ei, o luptă pentru crearea partidului revoluționar marxist-leninist în țara noastră, pentru asigurarea rolului său conducător, pentru înfrîngerea agenților burgheziei și victoria leninismului asupra oportunistului în mișcarea muncitorească din România, pentru îndrumarea maselor largi ale poporului pe calea revoluției sub hegemonia proletariului.

Deosebit de instructivă a fost, de asemenea, vizita făcută de elevi la Casa memorială „Ilie Pintilie” din localitate. Ei au cercetat cu interes documentele, fotografiile, obiectele și celelalte exponate prezentate aici, care evocă viu pagini glorioase din drumul eroic parcurs de partid în fruntea celor ce muncesc, din lupta lui pentru fericirea poporului.

Aceste acțiuni, pe lângă faptul că au contribuit la cunoașterea mai adîncită de către elevi a unor momente importante din lupta partidului, au avut și o puternică influență educativă asupra lor, dezvoltîndu-le sentimentele de recunoștință și devotament față de partid, făcînd să crească

dragostea și admirația lor pentru neînfricabili luptători comuniști.

Prof. E. Davicu

Iași

★

Numeroși învățători și profesori din satele raionului Botoșani expun la căminele culturale conferințe pe tema „Partidul Comunist Român, conducătorul încercat al luptei maselor populare”, organizează seri literare pe tema „Figuri de comuniști oglindite în literatura noastră”, prezintă recenzii ale unor opere literare închinete luptei partidului, ca „Bărăgan”, „Setea”, „Povestiri despre Doftana” etc.

Ion Dumitru

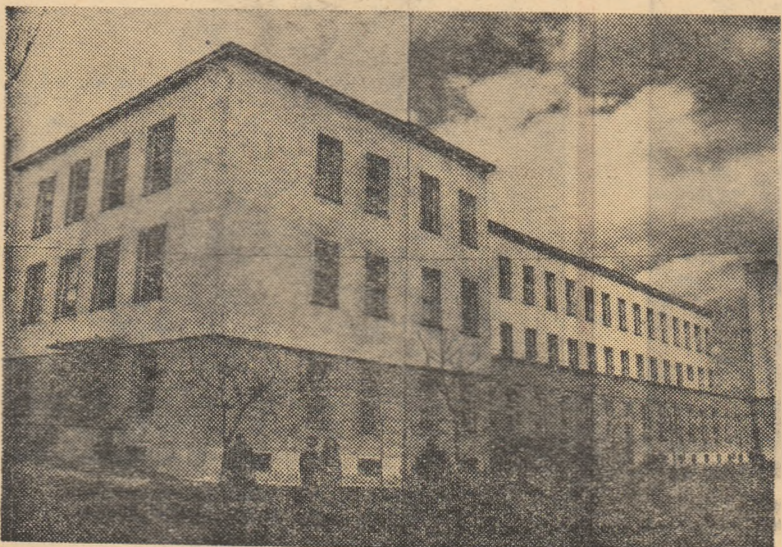
Botoșani

★

50 de învățători și profesori din Lupeni au prestat de curînd, în cinstea aniversării partidului, peste 100 de ore de muncă patriotică pentru amenajarea parcului din fața școlii de 7 ani nr. 1 din localitate. Alături de ei au lucrat pionierii și școlarii din Lupeni, care au amenajat aleele și rondurile de flori, au plantat arbuști etc.

Emil Tetileanu

Lupeni

Una din noile clădiri ale Institutului pedagogic din Timișoara.

Partidului

CREATII ALE CADRELOR DIDACTICE

Prof. JEAN NIȚESCU (București): „Citește și dă mai departe!” (pictură în ulei).

Tie-ți mulțumesc, partidul meu

Tie-ți mulțumesc, partidul meu
Cu adincă dragoste de flu.
La lumina ta, cu tine, eu
Rostul vieții mele azi îl știu.

Cartea-nțelepciunii mi-ai deschis,
Să-mi citesc în ea tot viitorul,
Și puteri mi-ai dat — cum vream în vis —
Să-i fiu singur eu făuritorul.

Către țelu-nalt ce mi l-ai dat
Urc cu nesfârșitele coloane,
Bucuria rodului bogat
Via străluce-n ochii-a milioane.

Lingă-al faptelor aprins cuvânt
Viața-mi toată ți-o aduc în dar
Și puterile și-nțregul meu avânt,
Prea iubit partid, măreț stegar.

Adun cu ochii-mi amândoi lumină
Și cu auzu-mi cântec și-armonie
Din mult măreția, mindra feerie
De care patria ne este plină.

Partid iubit, îți dăruim cunună,
Urcușul n-a fost chiar așa de lesne,
Căci l-am făcut prin vifor și prin beznă,
Rodul izbăvii-n anii tăi s-adună.

Prof. Ion Piscu

Cîntecul luptătorilor comuniști

Versuri: Ștefan Tita
Muzica: prof. I. Nicorescu

Refren:

Partidul în luptă ne-a dus ne-ncetat,
Făclia lui Lenin prin timp ne-a

Iar jertfa lui Roaită, a lui Pintilie
În sufletul nostru e flacără vie!
S-o știe dușmanul viclean și hain
Nu-i piedică-n cale să n-o biruim!
Sub steagul de pace sîntem

neînfrinți
Mereu înainte spre noi biruinți.

I

Poporul în luptă prin veac s-a sculat
Dar aprig dușmanul mă greu

I-a-mpilat
Cătușa de beznă legat îl ținea
Dar clocot de ură în suflet dospea

II

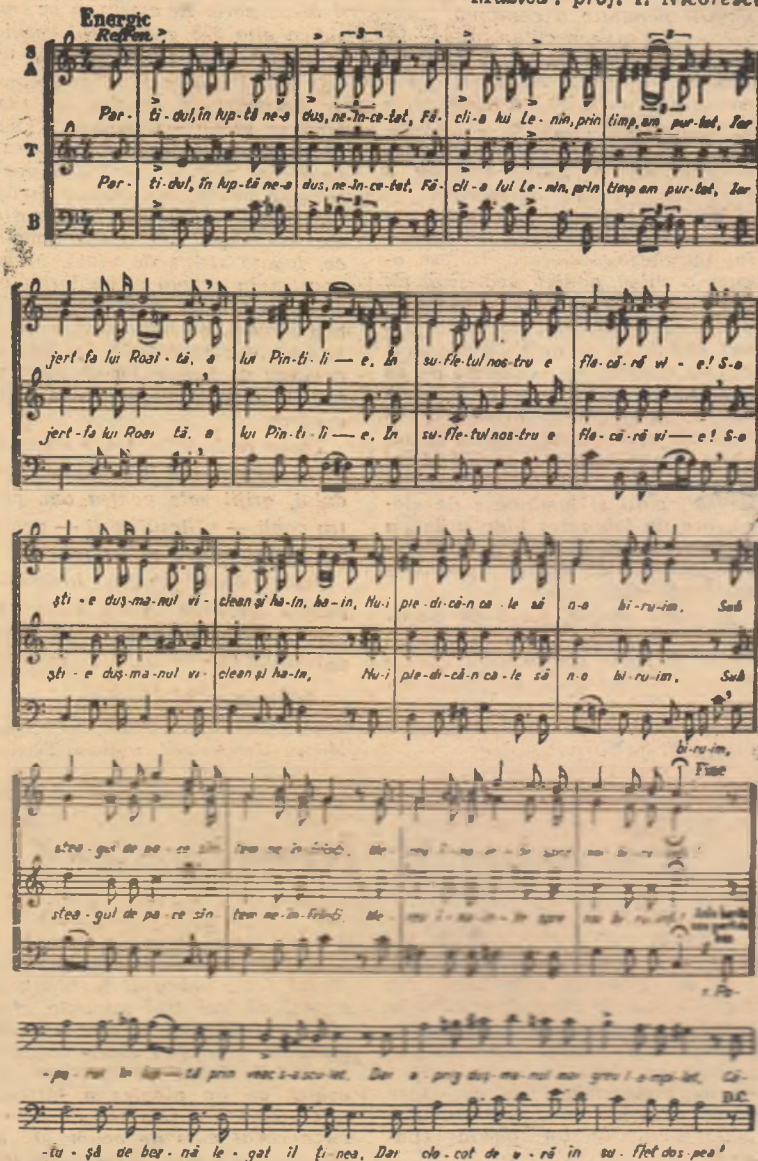
Azi drumul ni-i liber, mai sus, tot
mai sus
Spre culmi de lumină poporu-i

condus
Cu brațul puternic, de nebiruit
El apăra pacea și ce-a cucerit.

III

Lumini șesenale s-aprind peste tot,
Sînt școli și uzine și holde cu rod,
Iar țara zîmbește în mindrul ei strat,
Cu pomii în floare, sub cerul de

mai!

Patruzeci de ani

Patruzeci de ani — lupte, victorii,
Drum neabătut pe calea-Aurorii!

Patruzeci de ani — jertfe, eroi,
Doftana, jilava, război...

Patruzeci de ani... Anii adună
Construcții mărețe în drum spre lumină

Patruzeci de ani — bilanș de victorii,
Pe drumul deschis de focu-Aurorii!

Înv. G. Tănăsescu

Floare de mai

Azi seva ta pulsează-n noi,
Purtăm în piept lucruri de stea,
Vise spre-nalt, fapte șuvoi —
Floare de mai, lumina mea.

Floare de mai, forță, lumină,
Titan ești la ani patruzeci.
De fapta-ți, inima ni-e plină
Slăvit să fii, partid, în veci!

Prof. Vasile Lehliu Ciobanu

Prof. MARCEL OLINESCU (București): „Propagandă antihitleristă în ilegalitate” (linogravură)

Prof. ALEXANDRINA ZBEREA (București): „Și noi luptăm pentru pace” (pictură în ulei)